

Amikor világossá vált előttem, hogy hozzá kell szólnom Kertész Ákos Gyurcsány-mentő akciózásához, amely az Amerikai Magyar Népszavában jelent meg, és a hazai sajtóban vert visszhangot, azonnal a Talmudért nyúltam. Ott van az a passzus: „Dehiszen vannak, akik szépkülsejűek – és mégis tudósak?! – kérdi a Talmud. – Ha csúnyák volnának, még tudósabbak lennének. – Hangzik a felelet.” Nos, Kertész Ákos nagyon csúnya. Ezzel a nyilatkozatával képes elfedni – gondolja – a kevésbé csúnya és kevésbé tudós Gyurcsányt. Éppen a közelgő kiadatási eljárás előtt. Erre figyeljenek a szolgálattelkü magyarok, és ne merjék felfüggeszteni mentelmi jogát. Csak egy talmudista képes így segítségére sietni annak, aki nem zsidó, de minden kötelék oda fűzi, s ott van alkalmazásban, s akinek most Kertész egy szélesebb kör megbízásából a segítségére akar sietni. A túlértékelt talmudista sokat köszönhet Gyurcsánynak és Demszkynek. Az „AMN”-ben kirobbantott botrány háttere ez. Megbízásból, kiszámítottan cselekszik Kertész is, Bartus is, a főszerkesztő. A felháborodással, amely ezt a levelet kísérheti, antiszemitizmust, antiszemita megnyilvánulásokat akarnak kiprovokálni, amelyekben nehezebb megtárgyalni a Sukoró-kérdést, amelyben nemcsak Gyurcsány érintett, hanem a globalokrata zsidóság is, Joav Blum, sőt St. Lauder, a Zsidó Világszövetség jelenlegi elnöke is. Tel-Aviv sem szűz, a zsidó telepések kérdése is benne izzik a kaszinóberuházásban, a Gázai övezetben folyó folyamatos népirtás és az egész zsidó állam és a környező államok zűrzavara is. Nem gondolhatja senki komolyan, hogy egy ilyen kicsinek látszó ügy a facebook-forradalmak korában merő véletlen és csak egyéni szeszély. Szervezett akció ez a magyarság ellen.

A globalokrácia korában élünk, s ennek csúcsán nagytermészetű zsidók állnak. Soros, Strauss-Kahn, Cohn-Bendit (igaz, az ő nagytermészetűsége csöppségekbe irányult), Netánjahu és egész New York. Ezek meg tudják szervezni az Izraelt övező arab államok elbizonytalanítását, a kétségtelenül despotikus államok zűrzavaros államra cserélését Izrael mentesítése céljából, feltehetően nem riadnak vissza egy kétharmados parlamenti többséggel és kereszténydemokrata szövetséggel kormányzó magyar demokrácia de-

stabilizálásától sem. Valahol el kell kezdeniök.

Ma már szétesett – felszabadított – államok övezik Izraelt. Mindegyik arab állam meghasonlott, törzsi ellentétek fognak kirobbanni bennük, miért ne legyen egy ilyen szétesett állam Közép-Európában a zsidó hódítási törekvések számára oly kedves Magyarország helyén is. Amíg nincs helyi antiszemitizmus, vagy csak egy, részben zsidók vezette kicsi párt próbálkozik vele, addig nincs mit kezdeniük az országgal.

A magyar nehezen tűri a sértegetést. Büszke, ázsiai, hun – nemes. Hátha visszaüt. – Ez Kertész levelének indítéka.

Mindez nem jelenti azt, hogy nem gondolja komolyan. Dehogynem. Neki, a túlértékelt talmudistának ez van a lelkében, már amennyiben ez pontos kifejezés arra, ami belészorult. Kertész pontosan ezt gondolta rólunk, magyarokról, amikor sikert sikerre halmozott, és zsidó léte túlértékelt magyar író lett – méghozzá munkásíró. A magyar munkás, a goj, pontosan ez a kérődző állat (goj: ökör) volt a szemében, amikor a kurzusnak megfelelő műveit írta. Csak hát, mivel az a rendszer mindenestül az övé volt, elhallgatta talmudizmusát, amelyben a gojok megvetése a fő tétel. Ideiglenesen magyar író volt és még a rendszerváltozás után is az maradt, hiszen az eddig eltelt több mint húsz évből hivatalosan is az övéi – és ő maga is – hatalmon voltak. Különösen tetszettek neki a Gyurcsány–Demszky évek, amikor a legtöbbet kapta – pusztán azért, mert létezett, s az volt, aki.

Mint ilyen, sohasem volt egyedül. A Kádár–Aczél-rendszerben és rendszerváltás utáni folytatásaiban számos talmudzsidó pusztta létezésével vívta ki magának az eltartottságot. A magyar néptől. Felmenői áldozatáért, eltűzött szenvedéseikért kapta előmenetelét, hírét. Ezek a zsidók nem vásárolták maguknak a báróságot, mint a Hatvany-Deutschok, hanem járt nekik az elvtársi báróság. Az eltartottság, a vezetőállás, a túlértékelés. Ha volt is valami tehetsége, jártassága abban, amit művelt, egy egész apparátus dolgozott a túlértékelésén, farizeus seregek magyarázták és értelmezték minden szavát és hitették el vele, hogy a gojok hódolnak neki. Pedig a gojok csak hallgattak. Természetesen az ellenkezőjére is volt példa, tudással, szorgalommal, tehetséggel kivívott zsidó ember megbecsülésére, de Kertész soha nem ezek közé tartozott.

Mindezt ott árulja el a levelében, ahol a baloldalt szidalmazza, kiemelve, hogy a Fidesz – az ellenség – előretöréséért a renyhe baloldal, a Puch László-féle, a Fidesszel bratyizó a felelős. „Ezek is magyarok” – írja a legnagyobb megvetés hangján. Csak Gyurcsányt nem szidja, hanem éppen mai ellenfelét, Puch Lászlót. Ez árulkodó.

Kertész Ákos teljesen őszinte. Kertész Ákosnak ez van a lelkében, amit most lelke moslékosvödréből elénk és ránk zúdít. Mindig is ezt tartotta rólunk. Szolgalelkűek vagyunk, rőfögő disznók, bűnletagadók, áthárítók, gyávák és piszkosak. Ez az erkölcsi alap az ő eltartására. Még ezt se? Hogy képzelik? S amikor fellépett egy olyan rendszer, sorai közt nem Kertész-féle zsidókkal is, de szilárd keresztény bázison, s ráadásul megsemmisítő vereséget mért az övéire és megszüntette az ő talmudistakénti privilégiumait, vagy megnyirbálta őket, akkor rögvést ellene fordult.

Belátható, nehéz elviselnie, hogy nem tolonganak a filmesek, az impresszáriók, hogy nem esik minden napra egy felkérés és őt Berlinbe se hívják, ahol a derék németek megteremtették nem az ő, hanem más magyar zsidók számára a holokauszt-ipari parkot, ahol a német írók helyett előadhatják körmondatos megbánásaikat. Kemény eurókért. Hát egy igazi talmudzsidót hogy lehet kihagyni ebből? Ezért kell a németeket felmenteni és a magyarokat legyalázní, hátha meggondolják magukat. A magyargyalázás oda is jó ajánlólevél lehet. Alávalók a magyar keresztények. Disznók a magyarok – hátha összejön egy bőrkötéses díszkiadás.

Szögezzük le: nincs egyedül. Sok-sok volt ávós vagy ávós utód talmudzsidó él köztünk, lappang bent az apparátusban, visel magas tisztséget, lásd: MNB elnök: „nincs ingyen ebéd” – mármint gojoknak. Sok gyanús alak kavarog az AMN-körül, írnak, írogatnak, hergelik egymást. Ezek mindenfelől ugyanúgy gondolkodnak, mint Kertész. És itthon is komoly rádiós- és tévés helyeken székelnek. Talmudzsidók ők is, csak még titkolják. A talmudzsidó ahol tud, ront, rombol, akadályoz. Ha ehhez rejtőzködés kell, rejtőzködik, ha coming out kell, hát előlép. (Néhány hete még csak, hogy feltettük a kérdést ezeken a hasábokon: hány maszkil van az államgépzetben?)

A globalokraták úgy gondolják, hogy a számukra nézve is legveszélyesebb fegyver alkalmazásának jött el az ideje a magyarországi magyar-keresztény, de zsidókat is befogadó kormányzat megdöntése céljából. Mert ezt az alapvetően magyar szándékú, keresztény elveken alapuló magyar hatalmat, amely felszívja a jószándékú zsidókat is, de a hatalom alapvetéséből nem enged, meg kell dönteni. Ez nem tűrhető. Mert a főhatalom nincs a talmudzsidók kezében. Ha Kertész szavai elterjednek, népi fülbe jutnak és ez csak a kezükben lévő médiumok ügye, semmiség – akkor kirobbantható egy széles körű zsidóellenesség

a megsértettség talaján. Ezt külföldre aztán pogromként lehet eladni. Komoly visszahatást lehet kiváltani ezzel, alkalmasint a pénzcseppek elzárásával térdre is lehet kényszeríteni a rendszert és az üldözöttek megmentése céljából más fellépés is elképzelhető. Mert a globalokrácia, tekintettel vezetői származására, nagyon érzékeny a komoly antiszemitizmusra. Egy szép, véresnek hazudott Zsidó Őszi Fesztivál, pogromok hírével spékelve – szalonna helyett? A cigányokkal, az Izraelben kiképzett legényekkel már eljátszották ezt, most folyik a per. Ez Kertész és a globalokraták álma. Ezért adtak lehetőséget egy talmudzsidónak a lelke kiöntésére. Sok más is megtehetette volna, nála tehetségesebb és még csúnyább. Talán még meg is teszik, ha Kertész Ákos kezdeményezése kevésnek bizonyul. Ugrásra készen áll a budapesti Népszava, az egész ATV, a négy talmudzsidó a sajtóklubban, a Heti Hetes és egy óriási rejtett potenciál.

Tudják, hogy a tűzzel játszanak, de ők most a tűzzel (holo) akarnak játszani. A globalokrata zsidóknak sose fájt, ha egy-kétszáz ezer zsidó ember fűbe harapott. Nem fájt a költő, a talmudzsidó, az ószeres és a kispolgár, nem fájt a véráldozat, mert az a történelem kényszerei folytán mindig bele volt kalkulálva a felső réteg, a kahal vezetők, az udvari zsidók és a Weizsmanfrédek, Chorin bárók érvényesülésébe. Kertész pontosan tudja ezt, az ő sérelme az, hogy ő csak anyanyelvébe zárt kis zsidó, aki nem tud betörni a berlini holokausztipari parkba, amelyet a németek magyar felső zsidókból raknak össze és adnak el, mintha a saját holokausztirodalmuk volna. Amely

volt, de elapadt. Így most van egy németül megjelenő, németnek látszó magyar irodalom és kirakat, amelybe a proli Kertész nem tud bekerülni. Csak nem, hogy magyarnak tartják őt Berlinben? Na, hát ő most megmutatja, micsoda! S a való énjét mutatja. Ő ilyen, ő pontosan ezt gondolja, érzi, ő pontosan ennyire gyűlöli a magyart.

Kertész természetesen legtöbbet a magyar zsidóságnak árt. Most ő egy végtelen bizalmatlanság és elkülönülés szavait, jelzőit, gyűlölködését és megvetését dobta be a köztudatba, ami azoknak a zsidó embereknek árt legtöbbet, akik be akartak illeszkedni a magyarságba és részben már meg is tették ezt, akik látva, hogy zsidó identitásuk megélését sem kulturálisan, sem politikailag semmi nem akadályozza, akik számos elnézést és kedvezményt élveznek zsidó származásuk miatt. Akik magyarok. S akik munkálkodásuk, tehetségük, végzettségük következtében nem kénytelenek élni a magyarság szegény rétegeinek életét és még azt sem várják el tőlük, hogy hozsannázzanak a keresztény alapú hatalomnak. Akik most kénytelenek szemüket lesütni, ha egy magyar barátjuk kissé számonkérően rájuk néz. Most ezek hogy nézzenek azoknak a magyar keresztényeknek a szemébe, akikkel naponta együtt dolgoznak? Tagadják meg Kertész Ákost? Ez az íratlan és írott zsidó törvények szerint nagyon nehéz. De mit mondanak a magyarok szemében

megjelenő néma vádra: hát ilyenek vagytok?

Kertész Ákos most megakasztott egy kiegyenlítődési folyamatot, egy felejtést és a túllépést a múlt által teremtett nehéz helyzeten. A Kádár –Aczél-rendszer a zsidó hegemoniát hagyta ránk. A Kádár-rendszerben nemcsak Aczél volt zsidó és cionista, hanem a gazdasági, kulturális, a pénzügyi élet minden felelős posztján és a pártban is, függetlenül attól, hogy Grósz Károly maga nem volt zsidó – zsidók ültek. Aczél maga vette észre, hogy ez a helyzet csak úgy tartható fenn a változó időben, ha létrehozunk egy zsidó ellenzéket, amelyik kimondja, hogy Kádárnak mennie kell, és ezzel alapot teremt magának a rendszer vezetésére. Ez nemzetközi program lett, valószínűleg New Yorkban határozták el. De Kertészt, a talmudzsidót ebbe se vették be. Ő akkor még kommunista volt. A zsidó előrelátástól mindenkor csak tanulni lehet. Maga Aczél elég éber zsidó volt egy-két pofonnal kiépitni az ellenzéket, amelyből később a zsidó hatalom folytatása lehet. Ha eljön a bukás ideje, legyen új vezetőréteg és annak legyen szép ellenállási legendája. Lett is. Demszky ebből volt polgármester húsz évig.

De ezt ma már el lehetne felejteni, a magyar értelmiség nagy része már nem is törődik ezzel. Elkezdődhetne a kiegyenlítődé: aki dolgozni akar a magyar kibontakozásért, jöjjön és dolgozzék. Az SZDSZ megszűnt. (Szűnt a fenét!) Az MSZP belföldön nyomasztóan tehetetlen, külföldön pedig csak fizetett, rendszerint németajkú talmudzsidókra talál szövetségesként, vagy olyan öreg nagypofájúakra, mint Cohn-Bendit, Paul Lendvai és a többi. Az Amerikai Magyar Népszava a magyarországi Népszavával együtt is nagyon korlátozott nyilvánosság, de ha nagyot köpnek benne, az internet világában mindenüvé eljutnak vele. Fel kell pezsdíteni a zsidó orgánumokat. Haldoklik a négy zsidó sajtóklubja, a Klubrádió, az ATV még úgy-ahogy létezik, hatalmas pénzeket felemészteve a Soros-kasszákból. Kertész gyalázkodása felpezsdítheti a frontot. Nem tudni, miért nem veszik be maguk közé Kertész Ákost. Pornográf írónak ő is van olyan, mint Bolgár, a szemérem neki sem erős oldala. S a Heti Hetes? Miért nem siet a vén talmudista segítségére? Micsoda zsidó szolidaritás ez?

Az egészben az az igazán perverz, hogy a felsorolt újságok – a Népszabadságot is beleértve – és adások szereplői, talmudistái, mind pontosan ezt gondolják a magyarságról és a magyar–zsidó viszonyról, mint amit Kertész gondol. És ő most kiöntötte. Azok viszont most még nem az egész magyarságra, hanem csak a Fideszre és elsősorban Orbán Viktorra öntik lelkük beltartalmát. Beburkolják magyar- és keresztényellenességüket politikai maszlagokba, jogállamiságba, demokráciába, akadékoskodásba és a Heti Hetesben olcsó zsidó öntömjénezésbe, altesti szellemeskedésbe. De ne tévedjünk, ezek mind osztják Kertész magyarságról alkotott véleményét.

Őszintén sajnálom a magyar zsidóság értelmes, megbékélt magyar részét. Egy piszkos alak –

vagy több piszkos alak – óriási követ hengergetett magyar létezésük elé. Nagyon nehéz lesz elhengergetni. A magyarságnak kevesebb gondja van a dologgal, mert a vádak, a rászórt mocskok csak egy vékony rétegére vonatkoznak, amelyet éppen a zsidó hegemonia és a szociálliberális kormányzás fejlesztett ki. Mert van tahó, van gyáva, van sunyi magyar elég, de a magyar nép mint olyan – magyar. Béketűrő, nyájas, de ötvenhatos és hősi is. Munkásemberek lökték le a lábáról a Sztalin-szobrot a világon először. Nem Makrák. (Vigyázat! Nem olvastam a regényt, mert kurzusregényekre sohasem volt időm.) Gyávák voltak? Szolgák? Ami engem illet, 1985-ben elmentem Monorierdőre és előadást tartottam, utána másfél év szilenciumot kaptam érte. Gyáva voltam? Kertész hol volt? Ki gondolta úgy, hogy ő a talmudzsidóságával nem a rendszer tartozéka?

Leszögezem: a magyarságot nem érintik a mocskolódásai. Kertész Ákosnak fogalma sincs, milyen a magyar. Ő nincs a magyar

nyelvbe bezárva, csak nem tud más nyelvet. Ez más. Ezért tehát a magyarságnak nincs sok dolga ezzel a provokációval és a legrosszabbul akkor cselekszik, ha felül neki és netán visszaüt. Rá se kell hederíteni. A globalokraták most azt várják, hogy polémia alakuljon ki és ők megíráthassák a többi talmudistával a legelvetemültebb antiszemita hozzászólásokat. Hogy felgerjessenek valami leverhető. És a Kossuth-díjait és a díszpolgárságát sem kell visszavonadni, sőt meg kell kérni rá, hogy eztán minden egyes mocskolódása alá írja oda szépen: Kertész Ákos, Kossuth-díjas, Budapest díszpolgára. Hogy tudjuk, hol élünk.

No, de ha Talmuddal kezdtem, azzal is kötöm el. Jó tanácsként Kertészhez. „Kérdés: ha a gazdagság fohászkodással szerezhető, minek akkor kereskedni? – Felelet: Egyik a másik nélkül semmit sem ér.”

Teccik érteni?